

V nedeljo smo prvo procesijo svetega leta obhajali, ktere se je v dolgi vrsti obilno število ljudi udeležilo nam v veselje, ki se nismo nadejali, da mala fara tako dolgo procesijo napravi. —

R. Iz ljutomerskih goric. (Pikec. — Letina.) Kar nam je toča prizanesla, to nam hoče sedaj tako zvani „pikac“ vzeti. — Grozdne jagode so vse črno-pikaste, kakor da bi bile od toče zadete. — Ne pomnimo, da bi bil „pikac“ v takem velikem obkrogu, ko letos; polno ga je po vseh ljutomerskih goricah. — Krivo tega je deževje pri solnci; mrzel dež pada, ter solnce posije, in tako se na grozdji pozna. Up na dobro vinsko letino je proč, ker imeli bomo vina manj, kakor lani.

S poljem smo bolj zadovoljni; zrna bomo imeli dovoljno: ozimina je bila tu in tam nekoliko slaba, toda drugo sočirje je lepo. Tudi kuruza še nam dobro obeta, akoravno nam jo je nedavna toča nekoliko „narezjala“. Žetva se je še le pretečeni teden pri nas pričela, ker je bilo vse precej pozno; zdaj počnemo hajdino setvo. — Na travnikih je slabo. Otave bomo malo imeli; toda ker je sena bila precej, upamo, da ne bomo imeli za živino takega pomanjkanja krme, kakor pretečeno zimo.

Iz Ruš. (Rimljanske starine). Na južni strani koroške železnice je neki kmet pri kopanju prodeca zadel na pokopališče paganskih Rimljanov, kateri so imeli navado mrliče žgati in pepel potem v urni pokopavati. Sedaj se dalje koplje ter je najdeno več malih in večjih urn (prstenih loncev ali vrčev), napolnjenih s pepelom in kostmi. V eni urni je najdena do $\frac{1}{2}$ črevlja dolga, tanka bakrena igla. Napis do zdaj še ni noben najden, iz katerega bi se dalo posneti, kako stare da so te urne, stare pa bodo gotovo do 2000 let. Vse urne so kake 4 črevlje globoke, s širokim kamnom pokrite, in v njih so male položene; večja je črez dva črevlja široka in blizo 1 črevelj visoka.

V Rušah so tedaj že Rimljani imeli svojo naselbino, ktera pa je bila razdjana ali razrušena od tod ime „Ruše“ ali „podrtina“.

Od sv. Martina pod Wurmbergom. (Cesar Ferdinand, šolske sestre, letina, sejem). „Pretečeni četrtek ob 8. uri smo obhajali mrtvaško službo božjo za rajnega cesarja Ferdinanda I. obstoječo v primernem nagovoru in sv. meši. Ljudstvo je pri tej priložnosti prav lepo pokazalo svojo udanost do presvitle cesarske rodbine in da mu še ni pošlo avstrijsko domoljubje.

Ob devetih so prišle mariborske šolske sestre z njihovemu varstvu izročenimi otroci v naš prijazni kraj, ter so imele tukaj vprico obilne množice pobožnega ljudstva kratko pobožnost k časti sv. Martina; potem je bil obed v lepem vrtu vrlega posestnika in narodnjaka J. Rojkota. Čuli smo zopet enkrat mile glasove slovenskega petja. Posebno nas je razveselilo lepo obnašanje deklic, pa nekako otožnega srca smo se spominjali preteklih let, ko so se še tudi v drugih šolah otroci po

krščanskem obnašali, a poslednja leta je liberalni duh vse lepe cvetlice pravega zadržanja poparil.

Ako bo še več časa tako lepo vse rastlo, imeli bomo letos precej dobro vince. Bog daj! Gorice so v našem okraji obilo obsipane in zdaj skoro celó nepoškodovane. — Čeravno je Jakobovo žegnanje predstavljeno na 1. avg. bo vendar sejem v ponedeljek po Jakobovem, t. j. 26. jul.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kranjski Slovenci so snovali veliko katoliško, slovensko društvo: „Sloga“, katero bi po zgledu drugih, posebno liberalnih društev, zastopalo celo Kranjsko in imelo pravico v vsakej političnej srenji sklicati shod. Tako društvo bi veliko koristilo. Toda vlada predloženih pravil ni potrdila.

Ob Sotli na Hrvatskem so se slovenski in hrvatski fantje razprli z vojaki, ki so ondi razstavljeni zavolj kordona za živinsko kugo. Pri nastalem pretepu so vojaki začeli strelati in unesrečili 2 Bizeljčana, prvi je mrtev, drugi pa hudo ranjen.

14. t. m. zvečer je prišel pruski cesar Viljem v Saleburg. Naš cesar so se mu nasproti peljali in potem spremljali h cesarici v Išn. Drugi dan se je pruski cesar podal v toplice Gostinske v visokih planinah na koroško-saleburški meji. Ondi ostane več časa, namreč, dokler se ne odpelja z Bismarkom in Moltke-jem na Laško, da obiše tamošnjega kralja. — Naša cesarica se poda te dni na Francosko in poznej, ako se govorica uresniči, v južno Rusko; ruska cesarica njo je namreč povabila na svoj krasni grad v Livadiji.

Mnogo ljudi je osupnilo, da so naši ministri bavarskega pisatelja dr. Sigla, ki je zaradi žaleanja Bismarka, pribežal v Saleburg, za 3 mesečnim zaporom, bavarskim sodnijam in po tem takem Bismarku izročili. Kajti tako se navadno postopa le s tolovaji, morileci, ne pa s političnimi zločinci.

Izmed odborikov Industrie-banke v Linci bila sta 2 obsojena na 4mesece težke ječe. Pri razpravi so prišla grda sleparstva na svitlo. Nekateri so zgubili po 90.000 fl. in so sedaj berači.

Brnski ravs med fabrikanti in delalci traja že v peti teden; nekokrat so delalci tako razsajali, da so njih vojaki z bajonetom na dvoje podili.

Svitli cesar so ubogim v Pragi darovali 100.000 fl. kot spomin na cesarja Ferdinanda, kateri je tamošnjim ubogim bil toliko let mili oče! Cesarica udova Ferdinandova ostane še zanaprej v Pragi.

Ogerski državni zbor je pozvan na 28. avg. v Budapešto. Novi zbor ima ogromno liberalno madjarsko večino, ki bo na vse strani zamogla močno pritiskati, če bo složna. — Srbi tožijo, da je nesloga med Mlado in Starosrbi zraven izredne mlačnosti največ zakrivila propad pri volitvah. — Ogerski ministri namerjavajo denarje,

katere so Slovaški, in menda skoro tudi Srbski matiei pobrali, pritakniti madjarski akademiji; to je res azijska brezobzirnost! Kako drzen da je uže Madjar, razvidimo iz tega, da je madjarski minister za poljedelstvo nekega Požunčana ostro karal, da je na dan pogreba cesarja Ferdinanda razvil — cesarsko zastavo. Takisti minister zahteva tudi madjarsko banko in madjarske bankovce. — Pri poslednjih volitvah so Madjari za 180.000 fl. pive kupili pri neki česki pivarni.

Na Hrvaškem si stojite 2 narodni stranki bolj, kakor je treba in dobro, sovražni nasproti. V Karlovcu je propadel Makanec, a zato so Zagrebčani voljni odbrati same Mankančance. Mesto Sisek je velik požar hudo poškodil.

Za poduk in kratek čas.

Freimavrerji, sedanji antikristi.

Kakor ste slišali, da Antikrist pride, je tudi zdaj veliko antikristov postalov.
1. Jan. 2, 18.

†. Vsakemu že mora biti znano, kakšni boj je nastal skoro po celem svetu zoper sv. katoliško Cerkev; vsaj slišimo ali beremo den za dnevom, kako veliko ljudi sovraži kat. vero in Cerkev, obrekuje njene službenike, podira njene naredbe in njeno veljavo podkopava. Skoro v vseh državah ljudski poslanci po zborih kujejo postave, nasprotne postavam božjim in cerkvenim, s katerimi obtežujejo vest vernih podložnikov, njim kratkoje priznane starodavne pravice ter slabijo spoštovanje do državnih postav; s kratka: s tem razdirajo mir, zadovoljnost in srečo držav in državljanov. In ker se to godi skoro po celem svetu, na enak način, ob enem in istem času, ne moremo misliti, da bi bilo to slučajno; ampak vse to je dobro premišljeno, pripravljeno in uravnano po neki skrivni pa mogočni oblasti.

Nehoté se moramo vprašati: kdo in kakšna je ta skrivna, mogočna oblast, ta vir občnega nemira, nezadovoljnosti in nesreče? Odgovor na to vprašanje je kratek pa resničen: ta skrivna mogočna oblast je skrivna roka freimavrerjev.

Kdo so freimavrerji? Slovenci še hvala Bogu do zdaj menda nismo imeli teh ljudi, zato še tudi nimamo imena za nje. Na Angleškem, kder so v svoji sedanji podobi nastali, imenujejo jih freemasons, naši bratje Poljaci jim pravijo framasoni, sosedje Nemci pa jih zovejo: Freimavrer, to je prosti ali svobodni zidarji.

Med našimi sosedi Nemci, Lahi in Madjari je veliko freimavrerjev, zato je nevarnost velika, da se po nemčurjih, lahonih in madjaronih tudi med nas zaplodijo. Jihov predhodnik, pogubljeni liberalizem, je že itak močne korenine na slovenski zemlji pognal in veliko škode naredil.

Da te nesrečne freimavrerje bolje spoznamo, da se jih leži ogiblujemo in njihovemu pogubljenemu

delovanju pogumneje ustavljamo, zapisal sem v sledečih vrsticah: 1. kaj so freimavrerji, 2. od kod so, 3. kako so k nam prišli, 4. kaj je njihov namen in 5. kaj je naša dolžnost nasproti njim.

1. Kaj so freimavrerji?

Na vse strani in na tenko freimavrerje opisati, je nemogoče, ker se od nekaj skrivajo v temo tajnosti in za krinko hinavščine, in ker skoro v ničem niso edini, nego v svojem konečnem namenu ali cilju. Toliko je pač gotovo, da so freimavrerji tajna (skrivna) družba po tajnih znamenjih se spoznavajočih, med seboj brez ozira na stan, vero ali narodnost kot brate se smatrajočih udov, v dosego tajnih, samo nekaterim izvoljenim poznanih namenov.

Kdor želi v njihovo družbo stopiti, mora se oglasiti, *) strahovite skušnje prestat in na evangelije sv. Janeza priseči, da nikoli ne izda družbenih skrivnosti in da hoče znamenja, pozdrave, izraze, nauke in šege tajno obraniti. Ko bi svojo prisego prelomil, naj mu ustnice z žerečim železem sežgejo, roke odsekajo, jezik izmeknejo in vrat odrežejo. Njegovo truplo naj potem visi v shodnici, dokler nov ud k družbi ne pristopi, da bo njemu in vsem drugim svarilen izgled. Po tej grozni prisegi je sprejet ter dobi izkaznico (pos), da je brat ali freimavrer. Freimavrerška družba se imenuje tudi freimavrerški red; zato se, kakor v duhovnih redovih, udje med seboj zovejo brate.

Kedar je v enem kraju zadostno število freimavrerjev, združijo se v ložo ali shodnico. Vsako ložo mora druga že obstoječa loža ustanoviti, katera novoustanovljeni da pisano ustavo in poseben obrednik, in jo s tem potrdi za „pravično in popolno ložo“. Vsaka loža dobi pri ustanovitvi tudi posebno ime s priimkom dotičnega kraja, p. pri „dobrem svetu v Varaždinu,“ ali pri „treh kronanih stebrih v Pragi.“

Po svojih udih se loža deli v 3 razrede: učencev, pomagačev in mojstrov.

Vodja lože se imenuje mojster prvostolnik. Ta in 2 nadzornika, vodijo vse notrajne zadeve v loži. Vse 3 volijo udje po večini glasov. Iz tretjega razreda mojstri posamezne lože volijo odseke za velike lože, v katerih se načelnik imenuje veliki mojster prvostolnik.

Taki veliki loži so druge navadne lože podložne ter se nasproti njim imenujejo poddružnice. Med veliko ložo in poddružnicami posreduje sem ter tje deželna loža, ki v imenu velike lože, ktere pa je sicer podložna, nadzoruje vse lože tiste dežele. (Nastavek prihi.)

Smešničar. 5. Pride mož vinjen domu. Žena ga zato hudo zmerja: o grdun pijani! kako je mogoče, da se same sramote pod zemljo ne skriva.

*) „Marburger Zeitung“ je v uvodnem članku pozivljala ljudi, naj pristopijo k freimavrerjem, tedaj je ova novina — list mariborskih freimavrerjev. Vred.